

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce **X. X. X.**, nar. X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, 100 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, č. j. OAM-1-600/VL-10-K03-OA-2007,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, č. j. OAM-1-600/VL-10-K03-OA-2007 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18 405 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Matěje Šedivého, advokáta se sídlem Václavské náměstí 21, 100 00 Praha 1.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 19. 4. 2025 k Městskému soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž mu žalovaný odňal azyl podle ust. § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) a mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neudělil.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce pokládá napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť z jeho výroku nevyplývá, z jakého důvodu mu žalovaný odnímá azyl, a z jakého důvodu mezinárodní ochranu neudělil.
3. Pokud jde o pochybnosti ohledně jeho státní příslušnosti, žalobce uvádí, že je nigérijské státní příslušnosti i národnosti. Jeho azylový příběh byl shledán věrohodným. Pokud plynou pochybnosti žalovaného ohledně těchto skutečností z ghanského řidičského průkazu, žalobce uvádí, že již při své výpovědi sdělil, že v minulosti v Ghaně žil, přičemž si v rámci svého pobytu opatřil řidičské oprávnění. V něm uvedený údaj o jeho národnosti (nikoliv státní příslušnosti) je chybný, neboť není etnickým Ghaňanem, natož ghanským státním příslušníkem, jak dokládá čestné prohlášení před Nejvyšším soudem Akkra. Žalovaný podle žalobce nevyčerpal možnosti dokazování a zaměnil podezření z ghanské státní příslušnosti s jinou, než původně uváděnou národností (v řidičském oprávnění špatně uvedenou). Žalobce v té souvislosti poukazuje na to, že téma národnosti nijak nesouvisí s posouzením azylové žádosti, neboť i pokud by byl žalobce etnickým Ghaňanem, kterým není, nevylučuje to nigérijskou státní příslušnost. Žalovaný navíc nezajistil žádné důkazy zpochybňující, že by žalobce byl nigérijským státním příslušníkem. Rasový původ není pro azylové řízení relevantní, pokud žalobce staví svou argumentaci na pronásledování hrozící v Nigérii, jejímž státním příslušníkem je.
4. Závěrem žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému, aby o jeho žádosti znovu rozhodl, a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou a v ní uplatněnými námitkami nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za zákonné a správné. Žalovaný zjistil skutečný stav věci ve smyslu § 3 s. ř., když umožnil žalobci sdělit všechny rozhodné okolnosti, v jejich rozsahu shromáždil potřebné podklady, s nimiž mu umožnil seznámit se. Žalobce nabyl nové státní občanství, a má proto možnost požívat ochrany tohoto státu. Žalovaný v průběhu správního řízení tvrdil, že zájem o ghanské státní občanství má, ale zatím jej nemá. O tom měl žalovaný výrazné pochybnosti. Z doložených písemných materiálů (zejména z ghanského řidičského průkazu) a výpovědi žalobce žalovaný dospěl k přesvědčení, že žalobce lze považovat za ghanského státního příslušníka. Ghanský řidičský průkaz byl žalobci vydán ghanskými úřady při jeho návštěvě Ghany v roce 2022. Úřady jej považovaly za občana Ghany, jak vyplynulo z řidičského průkazu. Tuto skutečnost nebyl žalobce schopen vysvětlit a odkazoval na to, jak rozhodly ghanské úřady, což však opět podpořilo závěr žalovaného. Žalobce se proti označení jeho osoby za státního příslušníka Ghany žádným způsobem neohradil a prokazoval se jím v ČR. Řidičský průkaz pro cizince má i jiný vzor a cizinec musí splnit další podmínky pro jeho vydání

(srov. ve správním spisu založená Informace MZV ČR, č. j. 104407/2023-MZVLPTP ze dne 14. 3. 2023: Řidičský průkaz). Díky ztrátě cestovního dokladu nemohl žalovaný ověřit relevantní skutečnosti ohledně pobytu žalobce v Ghaně roku 2022. V případě žalobce (do té doby azylanta) došlo k naplnění zákonných podmínek pro odnětí azylu ve smyslu § 17 odst. 1 písm. d) zákona o azylu.

6. Následně se žalovaný zabýval otázkou změny okolností v zemi původu žalobce (Nigérii). Především se však zabýval aktuálními podmínkami v Ghaně, které by odůvodňovaly splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný však po tomto posouzení nedospěl k závěru, že by situace v zemi původu v případě žalobce odůvodnila udělení mezinárodní ochrany. V podrobnostech odkazuje na napadené rozhodnutí a obsah správního spisu. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah správního spisu

7. Dne 26. 7. 2007 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. Svou žádost žalobce založil na důvodu příslušnosti ke X, kvůli které měl v Nigérii problémy nejen s rodinou, ale i s úřady, nigérijskou vládou a jejím prezidentem. Jméno žalobce se dostalo na seznam zatýkaných osob právě z důvodu jeho příslušnosti k této skupině. Žalovaný žalobci dne X udělil azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu.
8. Dne 12. 1. 2023 byla žalovanému doručena žádost od Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP ČR“) o prověření pojištěnce (žalobce). V žádosti stálo, že se žalobce dostavil na klientské pracoviště VZP ČR, kde oznámil, že v ČR od roku 2010 nebyl. Byl s rodinou v Ghaně. Součástí žádosti byl i žalobcem doložený ghanský řidičský průkaz (ve správním spisu založený na č. l. 167-168). Žalovaný dne 18. 1. 2023 odpověděl na žádost VZP ČR tak, že v případě žalobce nebylo prokázáno, že by využil ochrany své země původu (Nigérie), nebo že by získal občanství jiného státu (v konkrétním případě Ghany). Žalovaný rovněž sdělil, že má pochybnosti o tom, že by žalobce pobýval v Ghaně po celou jím tvrzenou dobu.
9. Dne 12. 7. 2023 zahájil žalovaný řízení o odnětí azylu podle § 11 odst. 1 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona o azylu. Dne 16. 8. 2023 provedl žalovaný s žalobcem pohovor v řízení o odnětí azylu za účasti tlumočnice jazyka anglického, jejímuž tlumočení žalobce rozuměl. Sám se je chopen dorozumět jazykem X. Českému jazyku rozuměl trochu v mluvené řeči. O české státní občanství nepožádal právě kvůli jazyku, ale uvažuje do budoucna o jeho získání. V ČR prodává dřevo a žije s X. Jmenuje se X. X. Pochází také z Nigérie a má v ČR udělený trvalý pobyt. Žalobce děti nemá a nemá ani nikoho, kdo by na něm byl závislý. V době pohovoru nedisponoval nigerijským cestovním dokladem. Cestovní doklad byl platný do roku 2008. Žalobce si o jeho prodloužení nepožádal. Během svého pobytu v ČR nekontaktoval nigerijskou ambasádu v ČR, popřípadě ve Vídni. Od doby, co mu byl udělen v roce X azyl, byl žalobce asi na půl roku, či na tři měsíce v Ghaně. Poté se vrátil do ČR. Od roku 2011 jezdil do Ghany takto každý rok pravidelně a poté se vracel. Mají tam rodinný podnik. Naposledy byl v Ghaně rok před provedením pohovoru. Cestoval na český pas. Žalobce dále upřesnil, že své tvrzení VZP ČR míní tím způsobem, že do Ghany jezdil za bratrem, s nímž tam podniká (prodávají součástky do aut) a pak se vždy vracel do ČR, zatímco bratr tam zůstával. V té návaznosti žalovaný žalobce konfrontoval s tím, že v řízení o udělení

mezinárodní ochran v roce X tvrdil, že jej rodina zavrhlá. Na to žalobce odpověděl, že ano, proto do Nigérie nejedí a muž, o němž hovoří jako o bratru, není jeho biologickým bratrem, ale bere ho tak. Žalobce konstatoval, že mu řidičský průkaz udělili v Ghaně, ne v Nigérii a on chtěl získat státní občanství Ghany. Na dotaz, zda získal ghanské státní občanství, odpověděl, že o ně chtěl požádat a příští měsíc by šel na jejich ambasádu. O české státní občanství by stál, ale procedura je kvůli jeho mezerám v českém jazyku náročná, a proto by pro něho ghanské státní občanství bylo lepší. Jednoduší by to pro něj bylo i skrze podnikání, jezdí tam každý rok na několik měsíců, musí žádat o víza, což pro něj znamená mnoho stresu. Proto by žalobci pomohlo, když by jezdil do Ghany na jejich pas a pak se zase vracet do ČR. Žalovaný žalobce konfrontoval s tím, že ghanský řidičský průkaz vydávaný pro cizince je odlišný od těch vydávaných pro ghanské státní příslušníky a žalobce předložil právě ten, který je vydávaný ghanským státním příslušníkům. Na to žalobce uvedl pouze to, že ghanské občanství nemá, ale chtěl by je. Na dotaz, jak žalobce vysvětlí, že má řidičský průkaz pro ghanské státní příslušníky, odpověděl, že neví, uváděl, že v Ghaně bydlí, má tam kamaráda, jezdí tam pravidelně a podniká tam. Požádal o vydání řidičského průkazu a tento dostal. Když chtěl v Ghaně požádat o trvalý pobyt, bylo mu řečeno, že potřebuje osvědčení, dopis od české ambasády. Uvedený průkaz má v Ghaně. Doklad, který k vydání řidičského průkazu v Ghaně předložil, bylo povolení k pobytu v ČR. Poté, co žalovaný žalobci přečetl Informaci MZV ČR, č. j. 104407/2023-MZVLPTP ze dne 14. 3. 2023: Řidičský průkaz, Vzor, Podmínky pro vydání (dále jen „Informace MZV ze dne 22. 3. 2023“) žalobce zopakoval, že po něm pas nechtěli, jen údaje totožnosti z českého průkazu totožnosti. Žalovaný navázal, že je podle zmíněné zprávy o zemi původu nutné předložit povolení k pobytu a zeptal se, zda je toto také nezajímalo. Zda jej nezajímala ani víza. Žalobce uvedl, že úřady víza nezajímala. Pokud by se žalobce v současné době vrátil do Nigérie, nedovede si představit, jak by to s ním vypadalo. Vyjádřil přání jezdit do Ghany a vracet se do ČR. Návratu do Nigérie by se obával kvůli X. Hrozí za ni trest, což se dozvěděl na internetu a dodal, že je to ve státech různé. V některých státech za to hrozí trest smrti, v některých dlouhodobé vězení. O aktuální situaci X v Nigérii nemá žádné informace, neboť ztratil veškeré kontakty. Nemá informace ani o skupině X, jejímž příslušníkem byl. V ČR je členem českého sdružení pro X. Žalobce přišel o rodiče a se zbytkem rodiny není v kontaktu. V Nigérii měl dům, který mu vláda zabavila, když vyvstaly problémy (sponzoroval sdružení, jehož byl členem). Dozvěděl se to od právníka, který jej zastupoval. Bojí se nigerijské vlády. Na závěr žalobce uvedl, že nemá další dokumenty a nechce nic doplnit. Chtěl by požádat o povolení k trvalému pobytu v ČR, což pro něho není jednoduché kvůli jazyku.

10. Za účelem posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany si žalovaný opatřil Informaci OAMP ze dne 22. března 2023 – Ghana, Informace MZV ČR, č.j. 104407/2023-MZV/LPTP ze dne 14. března 2023 – Řidičský průkaz, Vzor, Podmínky pro vydání. Z tohoto dokumentu se podává, že mimo obecné požadavky na věk, schopnost číst a psát, následují povinné jízdy a písemné i ústní testy. Při podání žádosti o řidičský průkaz žadatel předkládá doklad totožnosti, dvě fotografie, vyplněný formulář žádosti o řidičský průkaz (jméno, adresa bydliště, státní příslušnost, datum a místo narození) a poplatek 1500 GHS. U cizinců, kteří mají cizozemský řidičský průkaz, platí, že po jeho předložení a podání žádosti s dvěma fotografiemi, je jim vydán ghanský řidičský průkaz bez testů. Dokládají pas, pobytové oprávnění v Ghaně a potvrzení od zaměstnavatele, že řidičský průkaz potřebují. U cizinců, kteří nemají řidičský průkaz

z domovské země a žádají o něj poprvé v Ghaně, platí stejný proces jako u ghanských občanů. Na řidičském průkazu občanů Ghany i cizinců je uvedena státní příslušnost (pozn. anglické slovo „nationality“, které lze přeložit jako státní příslušnost i národnost). V písemném materiálu se domnívají, že na dokladech se pod termínem „nationality“ uvádí státní příslušnost (jako na českém občanském průkazu). Vzory ghanských řidičských průkazů cizinců a státního příslušníka Ghany jsou součástí tohoto materiálu.

11. Rovněž si žalovaný opatřil i písemný materiál ze dne 1. 8. 2023 označený jako „Informace OAMP: Ghana, Hodnocení Ghany jako bezpečné země původu, stav srpen 2023“. Z tohoto dokumentu vyplývá, že v Ghaně nedochází systematicky k pronásledování podle čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“). Ghana je hodnocena jako demokratická země s celou škálou občanských a politických práv. Nezávislost soudnictví je zaručena. Ghanský parlament dne 26. 7. 2023 odhlasoval zrušení trestu smrti (o tom vypovídá i Informace ČTK ze dne 26. 7. 2023 označená jako „Ghanský parlament odhlasoval zrušení trestu smrti“). Vláda spolupracuje s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a dalšími humanitárními organizacemi. Ghana dodržuje zásadu nenavrácení podle Ženevské úmluvy, nikdy v minulosti k porušení této zásady nedošlo.
12. Na základě výše uvedených písemných podkladů žalovaný fakticky založil své závěry v napadeném rozhodnutí. Součástí správního spisu jsou i další písemné podklady zabývající se politickou a bezpečnostní situací a stavem dodržování lidských práv v Nigérii. Konkrétně jde o: Informace OAMP: Nigérie, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav červen 2024, ze dne 14. 6. 2024; Informace OAMP: Nigérie, Boko Haram, Aktuální situace a pole působnosti, Nábor nových členů, Potlačování Boko Haram, ze dne 29. 8. 2024; Zpráva MZV USA: Nigérie, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2023, ze dne 14. 5. 2024. Z těchto podkladů však žalovaný fakticky nevycházel, tudíž je soud blíže nerozvádí.
13. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z úředního záznamu o nedostavení se k seznámení s podklady rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany ze dne 11. 9. 2024 se poté podává, že žalobce se k seznámení s podklady rozhodnutí nedostavil.
14. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí byl žalobce předvolán. Ten se k převzetí napadeného rozhodnutí dne 31. 3. 2025 dostavil, jak vyplývá z protokolu o předání rozhodnutí, pročež téhož dne napadené rozhodnutí nabylo právní moci.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany.

16. Soud ve věci samé nařídil ústní jednání. Soud provedl k důkazu ghanský řidičský průkaz identifikovaný kombinací X a dále čestné prohlášení žalobce o jeho nigerijské státní příslušnosti před komisařem pro přísahy Nejvyššího soudu Akkra z dubna roku 2025 (dále jen „čestné prohlášení“).
17. Podle ust. § 17 odst. 1 písm. d) zákona o azylu: „Azyl se odejme, jestliže azylant nabytí nové státní občanství, a má proto možnost požívat ochranu tohoto státu.“
18. Podle ust. § 32 odst. 9 zákona o azylu: „Při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.“
19. Podle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice: „Členské státy pro dosažení souladu s odstavcem 1 zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně.“
20. K namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je možné odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 As 111/2013-25 atd. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).
21. K otázce srozumitelnosti se vyjádřil i NSS ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75 tak, že: „za nesrozumitelné lze obecně považovat takové soudní rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný, kdy nelze zjistit, zda soud žalobu zamítl nebo o ní odmítl rozhodnout, případy, kdy nelze seznat co je výrok a co odůvodnění, dále rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, rozhodnutí s nevhodnou formulací výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje apod.“ Napadené rozhodnutí obsahuje výrok, z něhož je zřetelné, že se azyl odnímá a mezinárodní ochrana se žalobci neuděluje. Napadené rozhodnutí je řádně členěné na výrokovou část, odůvodnění a poučení. Soud shledává napadené rozhodnutí srozumitelným.
22. K nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů NSS ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003–75 uvádí, že: „nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny“. Soud však zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak by mělo být rozhodnutí správního orgánu odůvodněno. Jedná se o objektivní překážku, která soudu fakticky znemožňuje přezkoumat napadené

rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, či ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Soud je schopen bez obtíží přezkoumat, z jakého důvodu žalovaný žalobci azyl odňal (nabytí nové státní příslušnosti) a mezinárodní ochranu neudělil (absence hrozby azylově relevantního jednání). Žalovaný se zabýval situací žalobce z hlediska všech sdělených obav. Přezkoumatelným způsobem zdůvodnil, jaké skutkové závěry vzal za prokázané z opatřených zpráv o zemi původu, a jaké úvahy ho k výše uvedenému závěru vedly. Takto žalovaný postupoval při posouzení každé z forem mezinárodní ochrany. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.

23. Dále žalobce namítá, že žalovaný dospěl k nesprávnému závěru o nové státní příslušnosti žalobce, v důsledku čehož mu odňal azyl. Žalovaný tak učinil zejména na základě opatřeného ghanského řidičského průkazu žalobce identifikovaného kombinací X s datem platnosti od X do X, kde v kolonce „nationality“ stojí „Ghananian“. Žalobce tedy považoval nikoliv za nigerijského státního příslušníka, ale ghanského státního příslušníka. Odkázal na to, že žalobce o této skutečnosti věděl, nikdy se proti ní neohradil u ghanských státních orgánů a žalovanému nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu by měl v dokladu náhle státní příslušnost jinou. K výše uvedenému závěru žalovaného vedla i Informace OAMP ze dne 22. 3. 2023, která obsahuje vzory řidičských průkazů ghanských státních příslušníků a řidičských průkazů cizinců. Žalobcův řidičský průkaz odpovídal vzoru, který je podle uvedené informace používán při vydávání řidičských průkazů ghanským státním příslušníkům. Soud shledal námitku důvodnou.
24. Po vydání napadeného rozhodnutí se totiž změnila okolnost, které přinejmenším zpochybnila skutková zjištění žalovaného. Žalobce totiž soudu v rámci doplnění žaloby doložil kopii nového ghanského řidičského průkazu identifikovaného kombinací X s datem platnosti od X do X, kde v kolonce „nationality“ stojí „Nigerian“. Tuto změnu žalovaný nemohl zohlednit. S ohledem na ust. § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice pak soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle stavu ke dni vydání rozsudku ve věci samé. V souladu s požadavkem úplného a *ex nunc* posouzení skutkového a právního stavu přistoupil k doplnění a provedení důkazů.
25. Z čestného prohlášení vyplývá, že žalobce před komisařem pro přísahy deklaroval, že jeho národnost byla zachycena na starém řidičském průkazu chybně, neboť je nigerijským státním příslušníkem. Dále se v něm zavázal vyrozumět všechny dotčené orgány, aby upravily úřední záznamy. Z předloženého řidičského průkazu vyplývá, že jde o ghanský řidičský průkaz, který je vedený na žalobcovo jméno. Je identifikovaný kombinací X s datem platnosti od X do X. V kolonce „nationality“ stojí „Nigerian“. Soud jej porovnal se vzory řidičských průkazů v Informaci OAMP ze dne 22. 3. 2023 a dospěl k závěru, že po formální a obsahové stránce odpovídá vzoru ghanského řidičského průkazu pro cizince.
26. Žalobce se domnívá, že pojem „nationality“ je možné vykládat ve smyslu národnosti, ale i státní příslušnosti a poznamenal, že v jeho starém řidičském průkazu mohla být uvedena jeho národnost. V Informaci OAMP ze dne 22. 3. 2023 se podává, že v řidičském průkazu jde spíše o státní příslušnost. K tomuto výkladu se přiklání i zdejší soud. Význam slova „nationality“ v anglickém jazyce označuje více jevů. V případě, že je však užíváno při prokázání totožnosti či jako doklad v právních stycích, míní se jím

téměř vždy primárně státní příslušnost. Pro kontext uvádí soud obecně známý příklad na tzv. „*british national*“. Tento pojem označuje britského státního příslušníka žijícího na zámořských územích. Státní příslušnost pak vyjadřuje právní vztah osoby vůči danému státu. Národnost je kulturní identitou založenou na subjektivním pocitu. Není právně navázaná na stát. Nedávalo by tak dobrý smysl, aby na legálních dokumentech byla pouze národnost, když nevyjadřuje jakýkoliv právní vztah jedince vůči státu, zatímco státní příslušnost ano. Myslitelná ale je varianta, při níž by dokument obsahoval jak státní příslušnost, tak národnost. Tak tomu ale v tomto případě není. Z výše uvedených důvodů je soud přesvědčen, že slovem „*nationality*“ se v žalobcově řídicím průkazu míní státní příslušnost a argumentace žalobce je v tomto ohledu lichá.

27. Soud v rámci hodnocení důkazu není schopen ověřit pravost nového řídicího průkazu. S ohledem na posouzení splnění podmínek pro odnětí azylu podle ust. § 17 odst. 1 písm. d) zákona o azylu jde o důkaz stěžejní, prokazující skutečnost, zda žalobce ghanskou státní příslušnost nabyl, či nikoliv. Protože může mít tato skutečnost vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zrušil v souladu s ust. § 32 odst. 9 zákona o azylu. V dalším řízení bude povinností žalovaného ověřit pravost nově předloženého řídicího průkazu žalobce, neboť v případě jeho pravosti nemůže vedle něj bez dalšího obstát skutkový závěr žalovaného o žalobcově ghanské státní příslušnosti. Podle výsledku tohoto ověření znovu posoudí, zda jsou splněny podmínky pro odnětí azylu podle ust. § 17 odst. 1 písm. d) zákona o azylu, a to ve vzájemné souvislosti s tvrzeními žalobce uvedenými ve správním řízení a relevantními zprávami o zemi původu.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o důvodnosti žalobcem uplatněné námitky. Napadené rozhodnutí proto zrušil podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění. Současně soud podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Podle ustanovení ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za tři úkony (§ 11 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu a účast na jednání) právní služby v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 13 860 Kč a náhradu hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 1 350 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, soud tak žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně (zaokrouhlené na celé koruny nahoru dle § 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) ve výši 3 195 Kč. Celková výše nákladů řízení tedy činí 18 405 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 29. října 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce